

[Karen Højte Jensen]

løb. Og så kan man jo spørge sig selv, hvad relevant praktisk beskæftigelse er. Går »relevant« på undervisningsindholdet, eksempelvis i en matematisk gymnasieklasse, eller er det relevant i forhold til det omliggende samfund? Disse ting står aldeles uafklarede. Handler det om livserfaring? Skal man kvalificere sig til arbejdslivet, eller hvad handler det om? For gymnasiets og HF's vedkommende skal man dog kun i korte perioder have praktisk beskæftigelse. Korte perioder, hvad er det? Er det 14 dage 2 gange om året i de 3 gymnasieår, eller hvad er det? Det ved vi meget lidt om. Uanset om det er korte perioder flere gange om året, eller hvad det er, mener vi helt klart, at det, at gymnasiet nu skal give erhvervskompetence, gør, at det faglige niveau sænkes. Det kan ikke undgås, at man her må tage tid fra de boglige, teoretiske fag.

Selv om der i de enkelte punkter er en del opblødning – i enkelte punkter har man jo ændret »skal« til »bør« – så vil jeg sige, at i hovedprincippet er beslutningsforslaget efter vor opfattelse uændret. Vi ønsker ikke at gå ind i substansen i forslaget og stemmer derfor imod alle ændringsforslag fra retsforbundet ud over dem fra aftalepartnerne.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Der står ikke en lyd om, at gymnasiet skal give erhvervskompetence.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Så kommer jeg desværre til at læse op for hr. Bertel Haarder. Der står i punkt 6, at i de enkelte ungdomsuddannelser skal der indgå fag, der giver eleverne de nødvendige forudsætninger for at kvalificere sig til erhvervs-mæssig beskæftigelse eller til korterevarende eller længerevarende videregående uddannelse.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Bemærk ordet »eller«!

Ebba Strange (SF):

SF har tilsluttet sig den aftale, der ligger om de ændringsforslag, vi behandler i øje-

blikket, til forslaget om ungdomsuddannelserne. Jeg tror, at det foregående lille replikskifte fortæller tingets medlemmer – i hvert fald os i socialistisk folkeparti – at i og med, at vi har indgået den aftale, er vi ikke færdige med at diskutere uddannelser mellem de partier, der har indgået aftalen. Det er helt givet, at der stadig er mange, mange, mange ting at debattere.

Der er også noget andet, som allerede er fremgået af de faldne replikker, nemlig at ordet »skal« mange steder er blevet ændret til ordet »bør«. I det hele taget er forslaget måske blevet lidt løsere i det, end det oprindeligt var fra ministerens hånd. På den anden side finder vi ikke i SF nogen væsentlige forringelser i det. Det, der er helt afgørende for os, er, at »skal« er blevet stående de steder, hvor det stod, og hvor det for os har været meget afgørende at det blev stående.

Det er klart, at den lidt løsere form, beslutningsforslaget har fået med disse ændringsforslag – eller vil få, hvis de bliver vedtaget – også giver flere fortolkningsmuligheder, og det er på den baggrund, det, jeg startede med at sige, at vi naturligvis ikke partierne imellem er færdige med at diskutere ungdomsuddannelser, skal forstås.

En anden grund til, at vi fra SF's side er gået med i denne aftale, er, at det gav os en mulighed for i betænkningen at få præciseret den forpligtelse, der hviler på centralt hold, på de lokale områder og ikke mindst på de enkelte skoler, til at hjælpe de unge mennesker, som går på EFG's basisår, til at kunne fortsætte og fuldføre deres uddannelse. En betingelse for dette er som bekendt, at de er i stand til at få en praktikplads som led i deres andendelsuddannelse. Jeg talte ved førstebehandling om, at jeg fandt, det var et af de allerstørste problemer, vi stod med i ungdomsuddannelserne, og derfor er jeg glad for den præcisering, der er kommet ind i betænkningen, om, at der skal gøres en særlig indsats for at få dette kæmpestore problem løst.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan fra radikal side stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag. Ændringsforslagene er udtryk for den forbedring af beslutningsforslaget, som forliget mellem de 5 partier har sikret. Jeg skal derfor vente